

“... AMB EL TEMPS I AMB LA PALLA COU LA NÈSPOLA...”

Era un mètode per fer coure la nèspola, aquella rodona de color marró obscur, que s'aculli a la fi de octubre, per ésser prompta a menjar entre gener, fent-les coure, precisament, amb el sistema de la palla.

Això succeïva temps enrere, mentre avui amb los mètodes i la tecnologia actuals mos han habituat a menjar fruites i altres fores de les estajons.

Així, com per tots los proverbis, les locucions o qual se vol altra manera de diure, hi és sempre la moral de les coses que s'aplica a l'home i a les situacions que l'home viu, que provoca o que subeix. Així, com en tant altres proverbis o altres maneres de diure, també si se perd o se fa rara la situació que les ha originades, també aquesta manera de diure conserva tota la sua validitat i força, i naturalment la sua actualitat. I, doncs, si també són proverbis del temps passat, continuen a ésser actuals. Passen los anys. Podem diure, però, que són sempre de moda, també al món de avui, on anem sempre més de pressa i, corrint, no fem cas a la saviesa que mos ve del passat.

Dieven que l'home adapta tota les coses que fanen còmode, poc importa si se va contra la natura, basta que faci plaier i, sobretot, profit, perquè l'egoisme de l'home és sense fi, tot lo rest no compta.

No existi més ninguna ètica que

pugui ferar aquesta tendència, a tots los nivells i en tots les categories, siguin hòmens que dones.

És ver lo món gira, especialment en aquest últim sècul, i se té l'impressió que l'home hagi dat una forta accelerada sense mirar per on va i on passa, i per això les coses vanen con vanen.

És ver també, que tantes invencions han donat un gran ajut, sobretot en camp mèdic, donant més qualitat a la vida, també si a voltes mos deixem prendre massa la mà de certos ciencians. Sense volguer entrar ara en particulars, però se pot veure cada dia, a través dels mitjans de comunicació, la revolució i certes manipulacions que alguns ciencians fanen, amb experiments de cada gènere en totes les direccions, i sovint també contra natura.

Per cada cosa, al contrari, tenim de deixar que se cumpli el sou temps, i que cada cosa vagi al sou lloc. O, si volem utilitzar paraules i conceptes ben coneixuts, tenim de prendre consciència que hi ha un temps per nàixer i un temps per morir, és a diure, un temps per cada cosa. Però l'home, amb la sua aviditat i el sou egoisme, per ésser sempre més potent i ric, no perd temps per matar lo món, on viu.

Vito Loy